

РЕШЕНИЕ

№ 3841

гр. София, 12.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 31.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **9842** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно – процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 124, ал. 1 във вр. чл. 121, ал. 1, предл. второ, т. 1 във вр. чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на И. П. И. от [населено място], [улица], ет. 4, ап. 12, депозирана чрез пълномощника му – адв. Д. Т., срещу Заповед № РД14-1371 от 23.09.2022 г., издадена от министъра на културата, с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл – съкращаване на длъжността с утвърденото ново длъжностно разписание, въз основа на прието с Постановление на Министерския съвет (ПМС) № 285 от 21.09.2022 г. изменение и допълнение на Устройствения правилник на Министерство на културата (обн. ДВ, бр. 76 от 23.09.2022 г.), считано от 23.09.2022 г. е прекратено служебното му правоотношение на длъжността „директор на дирекция“ – дирекция „Правно-нормативна дейност и обществени поръчки“ в Министерство на културата.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се, че е издадена в противоречие с материално-правни норми, при съществени нарушения на административно-производствените правила. Застъпва се становище за липса на фактическа обосновааност на посоченото основание за прекратяване на служебното правоотношение. В този аспект, се твърди, че не е налице реално съкращаване на заеманата от жалбоподателя длъжност след изменението и допълнението на Устройствения правилник на Министерството на културата с ПМС № 285 от 21.09.2022 г. Направен е анализ на данните за запазена щатна численост на

администрацията и увеличен брой на дирекциите, след закриване на ръководената от жалбоподателя дирекция „Правно-нормативна дейност и обществени поръчки“, посредством създаване на двете нови дирекции – дирекция „Правно-нормативна дейност и публични предприятия“ и дирекция „Обществени поръчки“, които макар и организационно структурирани в Общата администрация запазват изцяло функционалните компетентности и задачите на закритата дирекция. Сочи се липса на различия в изпълняваните от жалбоподателя функционални задължения към момента на прекратяване на служебното му правоотношение и включените в длъжностните характеристики на длъжността „директор на дирекция“ и за двете новосъздадени дирекции. Излагат се аргументи и за неправомерно упражняване на властническите правомощия от органа по назначаване в нарушение на целта на закона, както и за непропорционално засягане на правата на жалбоподателя, с оглед наличието на свободни щатни длъжности към момента на прекратяване на служебното му правоотношение, отговарящи на квалификацията и професионалния му опит. С тези съображения е мотивирано искане за отмяна на оспорения административен акт. Претендира се присъждане на направените разноски, съобразно представения списък.

Исканията се поддържат от пълномощника на жалбоподателя и в съдебното заседание. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на ответника. В представените писмени бележки, въз основа на задълбочения анализ на събраните гласни доказателства в съдебното производство, са изложени допълнителни съображения относно нарушенията на принципите на чл. 4 (законност) и чл. 6 (съразмерност) от АПК.

Ответникът - Министърът на културата, чрез процесуалния си представител – адв. Л., оспорва жалбата. Счита, че същата следва да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Поддържа аргументите, изложени в мотивираното становище, приложено към административната преписка и съпроводителното писмо, с което жалбата е изпратена в АССГ. В представените писмени бележки се позовава на различната йерархическа подчиненост на новосъздадените дирекции, организационно структурирани в Общата, а не в Специализираната администрация на министерството. Позовава се на факта, че жалбоподателят е бил назначен на съкратената длъжност на 28.01.2021 г., след изтичане на срока за обществено обсъждане на предложените изменения и допълнения в Устройствения правилник на Министерството на културата, проведено в периода 01.11. – 01.12.2021 г. и в този аспект се твърди знанието му за предстоящите структурни и организационни промени в администрацията на Министерството на културата още към момента на назначаването му. Застъпено е становище, че след съкращаването на заеманата от жалбоподателя длъжност тя е престанала да съществува в утвърденото от министъра ново щатно длъжностно разписание и че, макар и устно, на жалбоподателя е било предложено да заеме друга длъжност в една от новосъздадените дирекции. Този факт, според процесуалния представител на ответника, е установен от събраните в съдебното производство гласни доказателства. Заявена е претенция за присъждане на направените разноски за адвокатско възнаграждение, и алтернативно възражение за прекомерност на претендираните разноски от жалбоподателя.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, Първо отделение, 26 състав, след като извърши цялостна и задълбочена проверка и оценка на събрания и относим към предмета на спора доказателствен материал, в контекста на възраженията и становищата на страните, прие за установено от фактическа страна:

Със Заповед № РД 16-2 от 13.01.2022 г., изменена със Заповед № РД 16 – 8 от 24.01.2022 г. издадена от министъра на културата, е обявена процедура по чл. 81а от Закона за държавния служител (ЗДСл) за заемане на длъжността „директор на дирекция“ – дирекция „Правно-нормативна дейност и обществени поръчки“. В докладна записка, рег. № 24-00-14 от 28.01.2022 г., изготвена от главния секретар на Министерство на културата са обобщени данните за участвалите в процедурата кандидати и е направено предложение до министъра, жалбоподателят И. И. да бъде назначен на обявената длъжност, доколкото отговаря на изискванията за заемането ѝ. Посочено е, че следва да бъде сключено писмено споразумение, в съответствие с изискванията на чл. 81а, ал. 4 от ЗДСл, между определения да заеме длъжността служител и органите по назначаване на двете администрации. Споразумението е подписано от министъра на културата с рег. № РД 10-6 от 26.01.2022г. и от министъра на отбраната с рег. № РД-26-5 от 27.01.2022 г. (л. 99 от делото). Със Заповед № РД 14-71 от 28.01.2022 г., на основание чл. 9 във вр. чл. 81а от ЗДСл, считано от 01.02.2022 г. жалбоподателят е назначен на длъжността „директор на дирекция“ - дирекция „Правно-нормативна дейност и обществени поръчки“ в Министерство на културата, с ранг IV старши (л. 114 от делото).

С Постановление на Министерския съвет № 285 от 21.09.2022 г. (л. 13 - 14 от делото) е изменен и допълнен Устройственият правилник на Министерството на културата, приет с Постановление № 266 на Министерския съвет от 30.11.2017 г. (обн. ДВ, бр. 98 от 2017 г., изм. и доп., бр. 80 от 2019 г., бр. 70 от 2020 г. и бр. 41 от 2021 г.). Постановлението е обнародвано в ДВ бр. 76 от 23.09.2022 г. и е влязло в сила в деня на обнародването му, съгласно заключителната разпоредба на § 9 (л. 14 от делото). При действията до 23.09.2022 г. Устройствен правилник на Министерството на туризма Общата администрация е била организирана в четири дирекции:

- дирекция „Административно обслужване и човешки ресурси“,
- дирекция „Връзки с обществеността и протокол“,
- дирекция „Бюджет и финансово-счетоводни дейности“,
- дирекция „Управление на собствеността“,

а Специализираната администрация е включвала една главна дирекция с регионални структури и още пет дирекции, а именно :

- Главна дирекция „Инспекторат за опазване на културното наследство“ с Централно управление и териториални звена – Регионални инспекторати,
- дирекция „Културно наследство, музеи и изобразителни изкуства“,
- дирекция „Правно-нормативна дейност и обществени поръчки“,
- дирекция „Международно сътрудничество, европейски програми и регионални дейности“,
- дирекция „Сценични изкуства и художествено образование“,
- дирекция „Авторско право и сродните му права“.

След обнародваните изменения и допълнения на Устройствения правилник, съгласно чл. 10, ал. 1, администрацията на Министерството е структурирана в една главна дирекция, 9 дирекции, инспекторат, звено за вътрешен одит, служител по сигурността на информацията и финансов контролор. Запазена е общата численост на персонала в организационните структури и административните звена, регламентирана в ал. 2 на чл. 10, а именно – 169 щатни бройки. Не са променени и компетентностите на министъра като орган по назначаването – да утвърждава структурата на отделните административни звена в щатните разписания, по предложение на главния секретар

(чл.11, ал. 1 и ал. 2).

Според новата структура на администрацията, Общата администрация е организирана в 6 (шест) дирекции (чл. 17). Към съществуващите до този момент 4 (четири) дирекции са включени и новосъздадените дирекции „Правно-нормативна дейност и публични предприятия“ и „Обществени поръчки“. Функционалните задачи и компетентности на тези две дирекции, включени в Общата администрация, са регламентирани с разпоредбите на чл. 21а и чл. 21б от Устройствения правилник.

Същевременно е намален броят на дирекциите в Специализираната администрация – от 5 (пет) на 4 (четири) като от организационната структура е отпаднала ръководената от жалбоподателя И. дирекция „Правно-нормативна дейност и обществени поръчки“, въз основа на отмяната на т. 3 на чл. 22 и на чл. 25 от Устройствения правилник.

С утвърденото ново длъжностно разписание № РД 10-76, в сила от 23.09.2022 г. (л. 23 - л. 30 от делото), 11-те щатни длъжности в закритата дирекция „Правно-нормативна дейност и обществени поръчки“ – 1 за „директор“, 1 за „държавен експерт“, 1 за „главен специалист“ и 8 за „главен юрисконсулт“ (л. 20 от делото – Щатно длъжностно разписание № РД70 -74 от 20.09.2022 г.) са прехвърлени към новосъздадените две дирекции в Общата администрация – дирекция „Правно-нормативна дейност и публични предприятия“ и дирекция „Обществени поръчки“ (л. 25 от делото), чиято щатна численост е увеличена с 1 щатна бройка до общо 12 щатни бройки.

В материалите от административната преписка са приложени две заповеди на министъра на културата - № РД 09 – 690 от 05.08.2022 г. и № РД 09 – 1029 от 03.10.2022 г. (л. 31 – 32 и л. 33 – 34 от делото), с които на главния секретар на Министерството са възложени правомощия по общо ръководство, координация и контрол върху дейността на дирекциите от общата администрация с изключение на дирекция „Връзки с обществеността и протокол“. С пункт II от Заповедта от 03.10.2022г. е отменена предходната Заповед от 05.08.2022 г. като са актуализирани дирекциите от Общата администрация в съответствие с измененията в Устройствения правилник по отношение на които министърът е делегирал на главния секретар правомощията по общо ръководство, координация и контрол върху дейността.

С оспорената в настоящото административно производство Заповед № РД14-1371 от 23.09.2022 г. издадена от министъра на културата (л. 15 и л. 152 от делото), считано от същия ден – 23.09.2022 г. служебното правоотношение на жалбоподателя И. И. е прекратено, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл – поради съкращаване на длъжността. Заповедта е връчена в деня на издаването ѝ – на 23.09.2022 г. в края на работния ден – в 16:23 ч., като датата и часа на връчване са отразени саморъчно в приложеното копие към делото. Факт, потвърден и в показанията на разпитаните в съдебното производство свидетели Е. Н., изпълнявала длъжността „главен секретар“ в Министерството на културата в периода, за който жалбоподателят е бил назначен и е изпълнявал задълженията на „директор на дирекция“ дирекция „Правно-нормативна дейност и обществени поръчки“ (л. 192 и л. 193 от делото) и М. Ц. – директор на дирекция „Административно обслужване и човешки ресурси“ (л. 194-гръб и л. 195 от делото).

По делото не са представени, а и в събраните гласни доказателства не се твърди на жалбоподателя да са били надлежно връчени документи – Заповед за преназначаване на друга длъжност в администрацията на Министерството на културата и/или длъжностна характеристика за функционалните компетентности и задължения за друга

длъжност в деня, в който му е връчена оспорената Заповед за прекратяване на служебното правоотношение на длъжността „директор на дирекция“ дирекция „Правно-нормативна дейност и обществени поръчки“.

Жалбата срещу този административен акт е депозирана на 06.10.2022 г. в Министерството на културата, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от процесуално легитимирано лице, по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК – адресат на оспорената заповед, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, съгласно чл. 124, ал. 1 от ЗДСл, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Въз основа на така установените релевантни за правния спор фактически обстоятелства, които не се оспорват от страните, настоящият съдебен състав прие за установено от правна страна:

Заповедта е издадена от компетентния, по смисъла на чл. 146, т. 1 от ЗДСл, орган по назначаване, съгласно чл. 42, ал. 5 от Закона за администрацията – министърът на културата.

Спазена е задължителната писмена форма по чл. 108, ал. 1 от ЗДСл. Посочено е правното основание за прекратяване на служебното правоотношение, придобитият ранг на държавна служба, както и длъжното обезщетение, макар и да не е конкретизиран неговият размер.

Правното основание, на което е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя е едно от трите фактически основания, визирани в разпоредбата на чл.106, ал. 1 от ЗДСл, което не изисква излагане на специални мотиви, доколкото не е свързано с конкретно поведение на служителя. Обвързано е единствено с преценката за целесъобразност на органа по назначаване - да упражни правомощието си да извърши структурно-организационни промени, включително и чрез съкращаване на длъжности и/или трансформиране на длъжности в администрацията.

Разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от ЗДСл не предвижда задължение за органа по назначаването да излага съображения относно фактическите обстоятелства, предпоставили приложението на основанието по чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, казано по друг начин – да посочи дали изцяло или отчасти изпълняваните функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика на съкратения служител, се запазват като се намалява броя на служителите, които ще бъдат ангажирани с тяхното изпълнение, или заеманата съкратена длъжност е отпаднала като нормативно определена позиция в длъжностното разписание на администрацията. Липсващата конкретика относно размера на обезщетението, което следва да се изплати на жалбоподателя, също не представлява основание за отмяна на оспорения административен акт, поради допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Основният спор по делото е материално правен и се отнася до това - има ли реално съкращаване на длъжността, която е заемал жалбоподателят като функционални компетентности и задължения след измененията в структурата на администрацията в Устройствения правилник на Министерството на културата, както и законосъобразно ли са упражнени правомощията на органа по назначаване при прекратяване на служебното му правоотношение.

Според легалната дефиниция на понятието „длъжност в администрацията“ в чл.2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на класификатора на длъжностите в администрацията (в сила от 01.07.2012 г., приета с ПМС № 129 от 26.06.2012 г., обн. ДВ бр. 49 от 29 юни

2012 г.) това е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража, на Закона за митниците или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика.

За да е налице реално съкращаване на заеманата длъжност, по смисъла на чл.106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, трябва да е установено, че тази длъжност вече не фигурира като нормативно определена позиция в длъжностното разписание на съответната администрация и едновременно с това е престанала да съществува като система от функции, задължения и изисквания, или те са изменени толкова значително, че да налагат извод за качествено нова длъжност. Съкращаване на длъжност е налице и при намаляване на щатните бройки. Казано по друг начин необходимо е или да е намален броят на длъжностите при запазване на нормативно определената позиция в длъжностното разписание, или да е отпадала нормативно определената позиция и включените в нея функционални задължения и задачи, или те да са изменени толкова съществено, че да отговарят на изискванията на друга, различна от съкратената длъжност.

В настоящия казус, основателни са възраженията на жалбоподателя, че заеманата от него длъжност „директор на дирекция“ - дирекция „Правно-нормативна дейност и обществени поръчки“ и след измененията на Устройствения правилник на Министерството на културата с Постановление на Министерския съвет № 285 от 21.09.2022 г. (обн. ДВ, бр. 76 от 23.09.2022 г.), влязло в сила в деня на обнародването му, съгласно заключителната разпоредба на § 9 (л. 14 от делото), реално не е престанала да съществува нито като наименование на нормативно определена позиция в щатното длъжностно разписание, нито като определени функции, задачи и задължения, утвърдени с новоприетите разпоредби на чл. 21а и чл. 21б от Устройствения правилник, и длъжностните характеристики на новоразкритите длъжности „директор на дирекция“ – дирекция „Правно-нормативна дейност и публични предприятия“ и дирекция „Обществени поръчки“. Закриването на дирекцията, ръководена от жалбоподателя до измененията в Устройствения правилник от 23.09.2022 г. – дирекция „Правно-нормативни дейности и обществени поръчки“ и създаването в структурата на Общата администрация на две нови дирекции - дирекция „Правно-нормативна дейност и публични предприятия“ и дирекция „Обществени поръчки“, за всяка от които е предвидена по 1 щатна длъжност „директор“ в утвърденото ново щатно длъжностно разписание от органа по назначаването, при запазване на функционалните задължения, компетентности и задачи на съществуващата до 23.09.2022 г. дирекция, структурирана в Специализираната администрация, с основание се сочи от процесуалния представител на жалбоподателя като недостатъчна, за да обоснове наличие на основанието по чл.106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

В този аспект, съдът анализира следните обективни фактически обстоятелства:

- запазена е бройката на щатните длъжности в администрацията на Министерството на културата и след промените в Устройствения правилник – 169 щатни бройки,
- закриването на ръководената от жалбоподателя дирекция в организационната

структура на Специализираната администрация с отмяната на т. 3 в чл. 22 и на чл. 25 от Устройствения правилник е довело **не до** съкращаване на щатни длъжности на заетите с изпълнението на същите функционални задължения и задачи **а до увеличаване на тези длъжности – от 11 на 12**, в новооткритите две дирекции, включително и на заеманата от жалбоподателя длъжност до прекратяването на служебното правоотношение „директор на дирекция“ от 1 щатна длъжност на 2 щатни длъжности,

- увеличен е и броят на дирекциите в организационната структура на администрацията от 9 на 10,

- променено е единствено мястото в организационната структура на новоразкритите дирекции от Специализираната администрация в Общата администрация на министерството на културата,

- всички функционални задължения, задачи и компетентности на закритата дирекция „Правно-нормативна дейност и обществени поръчки“, регламентирани в отменената разпоредба на чл. 25 от Устройствения правилник са запазени и почти буквално възпроизведени, макар и с нормативно разменени позиции в новоприетите норми на чл. 21а и чл. 21б

- с измененията в Устройствения правилник не са разширени компетентностите и функционалните задължения на новосъздадените две дирекции в сравнение с компетентността, функционалните задължения и задачите, които са били възложени на ръководената от жалбоподателя закритата дирекция „Правно-нормативна дейност и обществени поръчки“,

- единствената промяна в изискванията за заемане на новоразкритите длъжности „директор на дирекция“ – дирекция „Правно-нормативна дейност и публични предприятия“ (л. 39 – 43 от делото) и дирекция „Обществени поръчки“ (л. 35 – 38 от делото), видно от приложените утвърдени длъжностни характеристики и връчената на жалбоподателя за заеманата от него (л. 44 – 49 от делото) – е по-малкият минимален професионален опит, който се изисква за новоразкритите длъжности – 6 вместо 7 години,

- няма съществено различие и в необходимите компетентности за заемане на новоразкритите длъжности в двете дирекции, въпреки, че в утвърдените нови длъжностни характеристики те са формулирани по-различно като: стратегическа компетентност, лидерска компетентност, управленска компетентност, работа в екип, ориентация към резултати, фокус към клиента (вътрешен/външен), компетентност за преговори и убеждаване, дигитална компетентност,

- областите на дейност на новоразкритите две дирекции (л. 36 от делото – пункт IV и л. 40 от делото – пункт IV) напълно припокриват областта на дейност на закритата, ръководена от жалбоподателя дирекция „Правно-нормативна дейност и обществени поръчки“ – „Правно-нормативна дейност, процесуално представителство, обществени поръчки, законосъобразно прилагане на нормативните актове, образуване, преобразуване, прекратяване и възлагането на управлението и контрола на търговските длъжества с държавно участие от отрасловата компетентност на министерството (л. 45 от делото – пункт IV),

Анализът на тези данни сочи, че заеманата от жалбоподателя И. длъжност – „директор на дирекция“ – дирекция „Правно-нормативна дейност и обществени поръчки“ макар формално да е престанала да съществува в структурата на Специализираната администрация в утвърденото от министъра на културата ново длъжностно

разписание от 23.09.2022 г., реално не е съкратена, по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. И това е така, доколкото в структурата на Общата администрация са открити 2 (две) нови дирекции между които са разпределени функционалните задължения, компетентности и задачи на закритата дирекция, като е увеличен броят на щатните длъжности, съответни на заеманата от жалбоподателя до прекратяване на служебното му правоотношение – „директор на дирекция“, т. е. не само, че не е намален, а дори е увеличен броят на служителите, на които е възложено изпълнението на функциите, включени в длъжностната характеристика на заеманата от жалбоподателя до прекратяване на служебното му правоотношение.

Заеманата от жалбоподателя длъжност „директор на дирекция“ не е престанала да съществува и като система от функции, задължения и изисквания, и като нормативно определена позиция по изложените вече обективни данни относно: **припокриването на необходимите компетентности и изисквания за заемането ѝ** в новосъздадените две дирекции и изпълняваната от жалбоподателя; **съществените прилики** в основната цел и основните области на дейност на новооткритите и закритата дирекции; почти пълното **сходство в преките задължения**, включени в длъжностите характеристики за заеманата от жалбоподателя длъжност и новоразкритите длъжности „директор на дирекция“ на двете нови дирекции в Общата администрация на министерството на културата – дирекция „Правно-нормативна дейност и публични предприятия“ и дирекция „Обществени поръчки“.

Изменението на организационната структура и на длъжностите, включени в щатното разписание, е част от оперативната самостоятелност на компетентния административен орган по назначаване, по смисъла на чл. 169 от АПК - да съкращава определени длъжности, да създава нови и/или да прави промени в числеността на щатните бройки, с цел да подобри ефективността, ефикасността и качеството при изпълнение на възложените функции на ръководеното от него ведомство. Упражняването на тези правомощия обаче трябва да е подчинено на основната цел – подобряване ефективността и ефикасността на работата на администрацията.

Конкретиката на настоящия казус сочи, че промяната в организационната структура на администрацията на Министерството на културата – закриване на ръководената от жалбоподателя И. дирекция „Правно-нормативна дейност и обществени поръчки“ в Специализираната администрация и разкриването на две нови дирекции със същите функционални компетентности и задачи в Общата администрация – дирекция „Правно-нормативни дейности и публични предприятия“ и дирекция „Обществени поръчки“, които поемат изпълнението на същите функции и задачи, включени и в длъжностната характеристика на заеманата от жалбоподателя длъжност „директор на дирекция“, не води до отпадане на посочената длъжност, нещо повече тя продължава да съществува при увеличен щат посредством разкритите 2 щатни бройки за „директор на дирекция“. Затова и основателно е възражението на пълномощника на жалбоподателя за неправилно приложение на материалния закон, поради липса на предпоставките по чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, което е основание по смисъла на чл. 146, т. 4 от АПК за отмяна на оспорената заповед.

В доктрината и съдебната практика не съществува противоречие, че в хипотезата на чл. 106, ал.1, т. 2 от ЗДСл органът по назначаване няма задължение да извърши подбор между служителите, чийто длъжности се съкращават, за разлика от нормативно регламентираното право на работодателя, в разпоредбата на чл. 329 от КТ, да извърши такъв в интерес на производството или на службата, като уволни

работници или служители, длъжностите на които не са съкратени, за да остави на работа тези, които имат по-висока квалификация и работят по-добре. Оперативната самостоятелност на органа по назначаването да прецени по целесъобразност конкретно кое служебно правоотношение следва да бъде прекратено може да бъде ограничена с приемане и утвърждаване на правила за подбор, които биха го обвързали при едностранно прекратяване на служебни правоотношения. В конкретния казус не са събрани доказателства, а и от страните не се твърди, органът по назначаване да е утвърдил вътрешни правила за подбор преди извършването на структурно-организационните промени с новия Устройствен правилник на министерството.

Въпреки това, основателни са възраженията в жалбата за допуснати нарушения на принципите на чл. 4 и чл. 6 от АПК при упражняване на властническите правомощия. Правомерното прекратяване на служебно правоотношение на посоченото в оспорената заповед основание по чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл касае конкретна длъжност, а не конкретен служител, който я заема. В този аспект, от приложеното по делото, утвърдено на 23.09.2022 г., ново щатно длъжностно разписание, съответно на новата организационна структура на администрацията в Министерството на културата, регламентирана с влезлия в сила на 23.09.2022 г. Устройствен правилник, е видно, че в новосъздадените две дирекции в Общата администрация са разкрити както длъжности, съответни на заеманата от жалбоподателя – „директор на дирекция“, така и други в същите дирекции, които отговарят на неговия образователен ценз и професионален опит. От процесуалния представител на ответника, а и от показанията на разпитаните в съдебното производство свидетели, заемащите към този момент длъжностите „главен секретар“ и директор на дирекция „Административно обслужване и човешки ресурси“, не се твърди новоразкритите щатни длъжности в двете нови дирекции да са били заети към момента на прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя. Твърдението за подготвен проект на заповед за заемане на друга длъжност, която устно била предложена на жалбоподателя е ирелевантно при преценката относно спазването на принципите на чл. 4 и чл. 6 от АПК, доколкото по несъмнен начин от показанията на свидетелите се установи, че такава заповед не е представяна на жалбоподателя, а е била предоставена на вниманието на органа по назначаване. Наличието на вакантни длъжности в новосъздадените дирекции, към които са преминали функционалните компетентности и задачи на дирекцията, която е ръководил жалбоподателят И. са обективни факти, въз основа на които може да се направи обоснован извод, че прекратяването на служебното правоотношение на един високо квалифициран служител, разполагащ с по-висок от изискуемия професионален опит не е било подчинено на предвидената легитимна цел - да се оптимизира дейността на съответните дирекции, за да се повиши ефективността, ефикасността и качеството на изпълняваните специфични задължения, а е резултат на превратно упражняване на властнически правомощия. Дискрецията при упражняване на оперативната самостоятелност от органа по назначаване е лимитирана от спазването на принципите на законност (чл. 4 от АПК) и съразмерност (чл. 6 от АПК). Констатираното нарушение на изискванията за добросъвестно, справедливо и по разумен начин упражняване на правомощията на административния орган предпоставят отмяната на оспорената заповед като несъответна на целта на закона, засягаща непропорционално правата и законните интереси на жалбоподателя. В този смисъл е и практиката на ВАС - Р. 10514 от

10.10.2016 г. по адм. д. 7106/2016 г., 5 членен състав, Р. 1040 от 26.01.2017 г. по адм. д. 10373/2015 г., Р. 9587 от 23.09.2021 г., по адм. д. 6212/2021 г., Р. 12564 от 08.12.2021 г. по адм. д. 8636/2021 г. Р. 11048 от 02.11.2021 г. по адм. д. 5865/2021 г.

При този изход на спора, с оглед своевременно направеното искане от жалбоподателя за присъждане на разноски, в съответствие с представения списък и приложените доказателства за платено възнаграждение на процесуалния представител (*л.183 – л. 184 от делото*), съдът счете, че следва да го уважи, на основание чл. 143, ал.1 от АПК. Платеното възнаграждение на процесуалния представител на жалбоподателя в размер на 1 000 (*хиляда*) лева и начислен данък върху добавената стойност в размер на 200 лева, в съответствие с изискванията на § 2а от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, не е прекомерно завишено с оглед на процесуалната активност и участието на пълномощника в четири съдебни заседания.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК във вр. чл. 124, ал. 1 от ЗДСл, Административен съд - София град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на И. П. И. от [населено място], [улица], ет. 4, ап. 12, Заповед № РД-14-1371 от 23.09.2022 г. на министъра на културата, с която е прекратено служебното му правоотношение на длъжността „директор на дирекция“ – Дирекция „Правно-нормативна дейност и обществени поръчки“, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл – поради съкращаване на длъжността, считано от 23.09.2022 г.

ОСЪЖДА Министерство на културата да заплати на И. П. И. от [населено място], [улица], ет. 4, ап. 12, направените от него в настоящото производството разноски за възнаграждение на представлявалия го адвокат в размер на 1 200 (хиляда и двеста) лева, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението на страните за постановяването му.

СЪДИЯ: